

عنوان مقاله:

بررسی تاریخی حرف اضافه در زبان گیلکی از زبانهای ایرانی شمال غربی

محل انتشار:

نخستین همایش ملی تحقیقات ادبی با رویکرد مطالعات تطبیقی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ندا هدایت - استادیار رشته زبانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین-پیشوا

فریناز نصیری زیبا - دانشجوی دکتری رشته زبانشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن

خلاصه مقاله:

هدف از مقاله حاضر بررسی روند تاریخی دستگاه حرف اضافه در زبان گیلکی از گروه زبانهای ایرانی شاخه شمال غربی است. این زبان شاخه ای از زبانی است به نام پهلوی اشکانی که به لحاظ تاریخی به زبان پارتی وابستگی دارد. در دوره زبانی ایرانی میانه غربی حروف اضافه بصورت‌های پس اضافه و پیش اضافه و پیرااضافه (کاربرد توامان پیش اضافه و پساضافه) به کار می‌رفته‌اند. داده‌های مورد نیاز برای بررسی حروف اضافه در پژوهش حاضر که تحقیقی توصیفی است به شیوه میدانی گردآوری شده است. ابزار پژوهش، پرسشنامه و مصاحبه با گویشوران شهرستان بندرانزلی میباشد که در شرق شهرستان رشت قرار دارد. بررسی دستگاه حرف اضافه در این زبان و مقایسه در زمانی آن نشان داد که زبان گیلکی از سه امکان نیای خود تمایل بالایی به کاربرد پساضافه به عنوان حرف اضافه غالب دارد. هرچند که نمونه‌هایی از پیش اضافه و پیرااضافه نیز در این زبان دیده میشود.

کلمات کلیدی:

بررسی تاریخی، پس اضافه، پیش اضافه، حرف اضافه، زبان گیلکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902073>

